

VĚTROPLAVCI

The background of the entire cover is a lush, stylized jungle. In the center, a young boy with blonde hair in a red hoodie and a young girl with dark hair in a yellow shirt and blue shorts are walking through the foliage. To their left, a red parrot with yellow and blue wings is perched on a branch. To their right, another red parrot with yellow and blue wings is in flight. In the bottom left corner, a third red parrot with yellow and blue wings is perched on a branch. In the background, a small white sailboat is visible on a body of water. The title 'VĚTROPLAVCI' is written in large, white, stylized letters with a red outline, and the subtitle 'PÁTRÁNÍ PO PAPOUŠČÍCH' is written in red, stylized letters on a white background.

PÁTRÁNÍ
PO PAPOUŠČÍCH

NAPSALA JEN MARLINOVÁ ILLUSTROVALA IZZY BURTONOVÁ

VĚTROPLAVCI

PÁTRÁNÍ
PO PAPOUŠČÍCH

POPLAVCI

PÁTRÁNÍ
PO PAPOUŠCÍCH

NAPSALA JEN MARLINOVÁ
ILUSTROVALA IZZY BURTONOVÁ

slovart

Text copyright © 2021 by Working Partners Limited
Illuminated letters copyright © 2021 by HarperCollins Publishers
Translation © 2024 Petr Štádler
Czech edition © 2024 Nakladatelství Slovart, s. r. o.
All rights reserved

*Díky, Shelley, tohle je pro tebe jako upomínka
na naše dobrodružství v deštném pralese.*

Obzvláštní dík patří i Erin Falligantové.

OBSAH

KAPITOLA 1:	DALŠÍ DOBRODRUŽSTVÍ	9
KAPITOLA 2:	PAULO	24
KAPITOLA 3:	VĚŘ NA KOUZLA!	40
KAPITOLA 4:	POD SLONÍMA UŠIMA	54
KAPITOLA 5:	TEMNÁ POSTAVA	70
KAPITOLA 6:	AŽ NEULETÍ!	80
KAPITOLA 7:	PŘEKVAPENÍ PRO ANTONIA	91
KAPITOLA 8:	PAPOUŠČÍ PERA	104
	VĚTROPLAVEC: LODNÍ DENÍK	120

KAPITOLA 1: DALŠÍ DOBRODRUŽSTVÍ

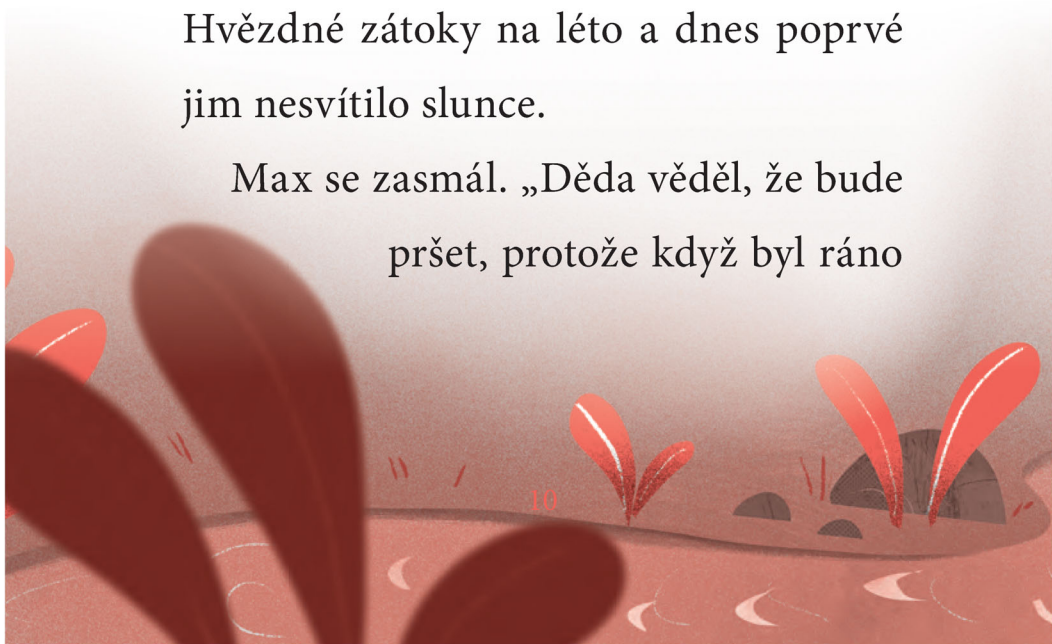
„Ajaj, vodopád!“ vykřikl Max.

Zadržel dech: malou dřevěnou lodičku uchvátil proud kamenité bystřiny a unášel ji k hraně. Tam se zadrhla a chvíličku trčela do vzduchu, ale pak už se střemhlav zřítila.

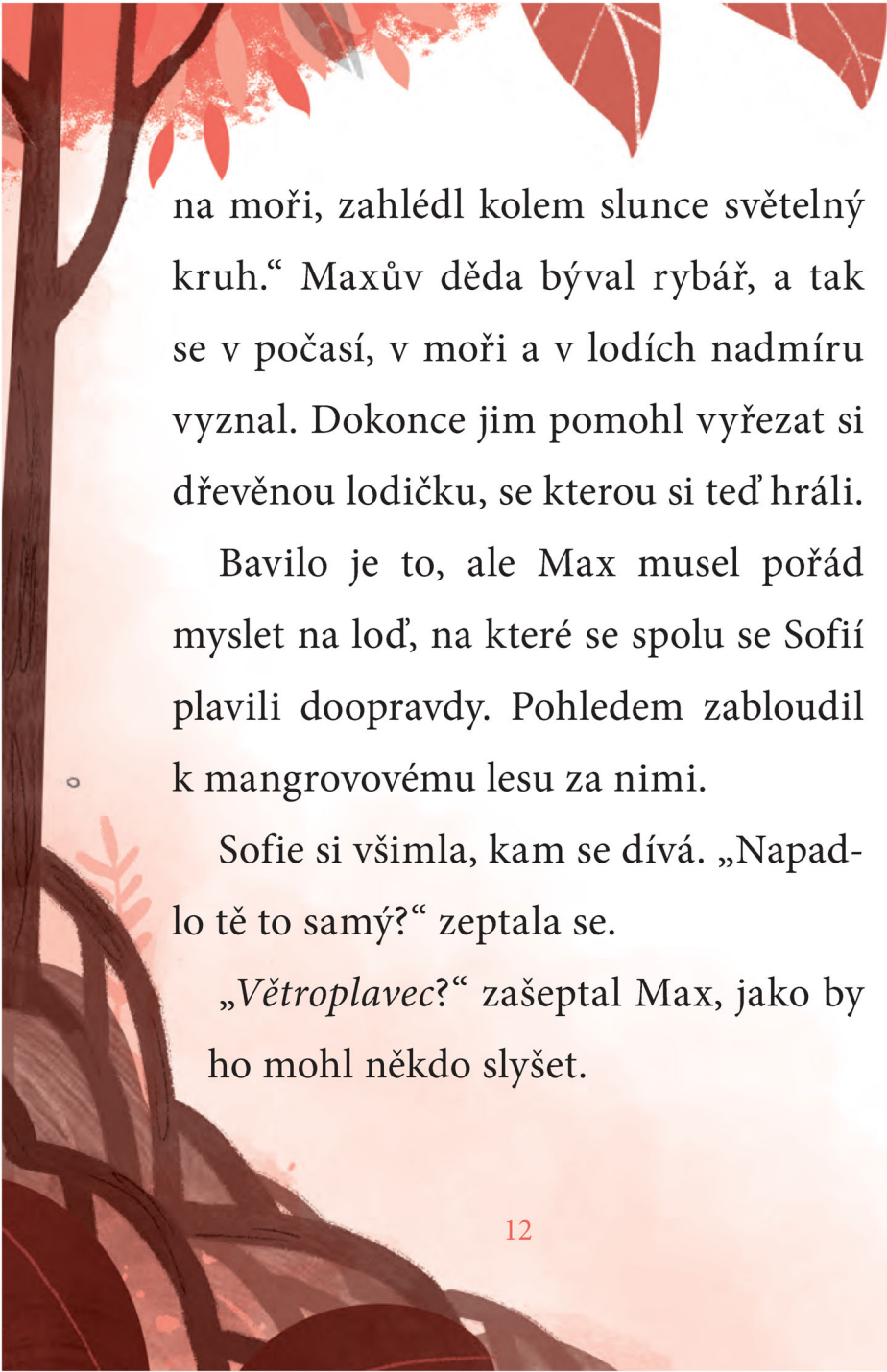
„Jo!“ zajásala Sofie. „Zatím náš nejlepší pokus.“ Naklonila se nad potůček a ze spleti listů a větviček loďku vylovila.

Vtom jí po zádech steklo několik studených kapek, až vypískla. „Ten déšť prostě nepřestane!“ Zadívala se za přístav k písčité pláži, nad níž jako závoj visel šedivý opar. Přijela s rodiči do Hvězdné zátoky na léto a dnes poprvé jim nesvítilo slunce.

Max se zasmál. „Děda věděl, že bude pršet, protože když byl ráno

na moři, zahlédl kolem slunce světelný kruh.“ Maxův děda býval rybář, a tak se v počasí, v moři a v lodích nadmíru vyznal. Dokonce jim pomohl vyřezat si dřevěnou lodičku, se kterou si teď hráli.

Bavilo je to, ale Max musel pořád myslet na loď, na které se spolu se Sofií plavili doopravdy. Pohledem zabloudil k mangrovovému lesu za nimi.

Sofie si všimla, kam se dívá. „Napadlo tě to samý?“ zeptala se.

„Větroplavec?“ zašeptal Max, jako by ho mohl někdo slyšet.